

Stimate domnule Președinte

În temeiul prevederilor Art. 170 din Regulamentul Senatului, republicat,
vă înaintăm moțiunea simplă intitulată
**„Diplomația progresistă cu hashtaguri a pus agricultura României în pericol. Oana
Țoiu spune „da” altora și „nu” propriilor cetățeni.”**
inițiată de mai mult de o pătrime din numărul total al senatorilor, conform listelor cu
semnături anexate.

În numele inițiatorilor,

Ninel PEIA
Senator al României
Chestor al Senatului
Grup PACE - Întâi România

PARLAMENTUL ROMÂNIEI SENAT

MOȚIUNE SIMPLĂ

privind modul defectuos, ideologizat și necoordonat în care Ministerul Afacerilor Externe, sub conducerea doamnei Oana Țoiu, a reprezentat interesele României în procesul decizional european privind Acordul UE-MERCOSUR intitulată

„Diplomația progresistă cu hashtaguri a pus agricultura României în pericol. Oana Țoiu spune „da” altora și „nu” propriilor cetățeni.”

Politica externă a României nu este un exercițiu teoretic și nu poate fi tratată ca o zonă lipsită de răspundere. Nu este un seminar, nu este un experiment ideologic și nu este un spațiu în care deciziile pot fi luate fără consecințe. Politica externă produce efecte concrete, directe, asupra economiei naționale, asupra sectoarelor strategice și asupra vieții cetățenilor români.

În acest context, responsabilitatea pentru pozițiile exprimate de România în cadrul Uniunii Europene aparține direct și personal ministrului Afacerilor Externe, doamna Oana Țoiu. Nu vorbim despre un funcționar anonim și nici despre o rotiță birocratică, ci despre un decident politic cu mandat deplin, care a avut de ales între „da”, „nu” sau „ne abținem”.

Doamna Țoiu a ales să spună „da” Acordului UE-MERCOSUR.

Această decizie nu a fost o eroare tehnică și nu a fost o scăpare procedurală. A fost o opțiune politică asumată, cu efecte economice profunde și negative pentru România.

Acordul UE-MERCOSUR este un acord structural asimetric. El favorizează economiile puternic industrializate și lovește direct statele cu sectoare agricole extinse și vulnerabile. România se află exact în această categorie. Agricultură nu este un sector marginal al economiei românești, ci un pilon de stabilitate economică, socială și alimentară.

Prin susținerea acestui acord, fermierii români sunt expuși unei concurențe neloiale din partea unor produse provenite din state care nu respectă aceleași standarde de mediu, siguranță alimentară și costuri de producție impuse agricultorilor români. În timp ce state industriale precum Germania și țările nordice obțin avantaje clare din exportul de utilaje și produse industriale, România riscă pierderi masive în agricultură, falimente, abandonarea terenurilor și o dependență crescută de importuri alimentare.

Mai grav este faptul că această decizie a fost luată fără consultare interministerială reală. Ministrul Agriculturii a declarat public că nu a fost consultat în stabilirea poziției României. Nu opoziția spune acest lucru, nu presa, ci un membru al Guvernului. Acest fapt arată un eșec grav de coordonare guvernamentală și demonstrează că agricultura românească a fost tratată ca un detaliu secundar, deși este un sector strategic pentru statul român.

Această decizie nu poate fi separată de viziunea ideologică pe care doamna Oana Țoiu o reprezintă. O viziune progresist-globalistă, în care statul național este perceput ca un obstacol, iar globalizarea ca un scop în sine. Această viziune poate fi legitimă în dezbateri

doctrinare, dar devine periculoasă atunci când este aplicată mecanic în politica externă a României, fără raportare la realitățile economice concrete ale țării.

România nu este un think-tank. Nu este un ONG. Nu este un experiment ideologic finanțat de SOROS. România este un stat real, cu producători reali, cu fermieri reali și cu pierderi reale atunci când deciziile sunt luate superficial sau doctrinar.

În mod repetat, doamna Oana Țoiu a ales să transforme funcția de ministru al Afacerilor Externe într-o tribună de activism ideologic. A adoptat public o retorică ostilă față de conducerea în exercițiu a Statelor Unite ale Americii, respectiv față de președintele SUA și vicepreședintele SUA. Indiferent de preferințele personale sau de simpatiile ideologice, un ministru de externe nu are dreptul să confunde diplomația cu activismul politic.

Diplomația nu se face cu sloganuri, cu postări, cu like-uri sau cu validare ideologică. Diplomația nu este „diplomație cu hashtag”. Diplomația se face prin negociere, prudență și apărarea interesului național. Atacarea publică a conducerii principalului aliat strategic al României reprezintă o eroare diplomatică gravă, care afectează credibilitatea statului român.

Acordul MERCOSUR a fost un test strategic ratat pentru România. În timp ce state precum Franța s-au opus, iar Belgia a adoptat o poziție prudentă, România a ales să susțină acordul fără a negocia și fără a utiliza pârghiile politice disponibile. Abținerea României ar fi fost suficientă pentru a bloca adoptarea acordului. Nu este o metaforă și nu este o exagerare. Este o realitate matematică.

România a avut o oportunitate reală de influență și a ales să nu o folosească. Din acest motiv, România apare din nou nu ca negociator, ci ca executant. Nu ca stat care își apără interesele, ci ca elev silitor care ridică mâna primul și spune „da”, sperând că va fi apreciat.

Cine câștigă din acest acord? Industria altora. Cine pierde? Fermierul român, producătorul mic, agricultura românească. Prin această decizie, doamna Oana Țoiu a ales câștigătorii. Și nu sunt românii.

România nu are nevoie de miniștri care dau lecții ideologice și transformă politica externă într-un exercițiu de activism. România are nevoie de miniștri care negociază dur, care consultă toate ministerele relevante și care înțeleg că, uneori, a spune „NU” este dovadă de maturitate politică, nu de izolare.

Această moțiune nu este despre persoana Oanei Țoiu ca individ. Este despre rolul ei ca ministru și despre un mod greșit de a face politică externă, un mod ideologic progresist, rupt de realitatea economică a României.

Când un ministru ignoră agricultura, nu consultă Guvernul și confundă diplomația cu activismul, Parlamentul României nu are voie să tacă. Astăzi nu votăm doar o moțiune. Astăzi votăm un semnal clar, că România nu mai acceptă miniștri care spun „da” altora și „nu” propriilor cetățeni.

De aceea, vă cer să votați această moțiune.

În numele inițiatorilor,

Ninel PEIA
Senator al României
Chestor al Senatului
Grup PACE - Întâi România